

DYREKTOR IZBY SKARBOWEJ W KATOWICACH

Adres do korespondencji:

Izba Skarbowa
w Katowicach
ul. Damrota 25
40-022 Katowice 27

*identyfikator 001021234 *
NIP: 954-13-02-993
*telefony: 32-207-60-00
32-788-60-00
* faxy: 32-207-60-10
32-788-60-10
*e-mail: is@sl.mofnet.gov.pl

Znak: PB_II_2/4117-0046/10/1
ewid. przych. IS.K/55506

Katowice, 2011.01.13

ul. [REDACTED]
[REDACTED]

Decyzja

Po rozpatrzeniu odwołania [REDACTED] z dnia 2 listopada 2010r., wniesionego przez pełnomocnika – Joannę Thiel, uzupełnionego pismem z dnia 2 grudnia 2010 r., od decyzji Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach z dnia 15 października 2010 r. Znak: PDPFD/41101-46/10 określającej wysokość zobowiązania podatkowego za 2008 rok w podatku dochodowym od osób fizycznych w kwocie 69.753,00 zł – Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, na podstawie art. 233 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) oraz przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.) powołanych w uzasadnieniu prawnym decyzji,

uchyla w całości decyzję Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach i przekazuje sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 15 października 2010 r. Znak: PDPFD/41101-46/10 Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach określił [REDACTED] wysokość zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2008 rok w kwocie 69.753,00 zł.

Z uzasadnienia ww. decyzji wynika, iż powodem wszczęcia postępowania podatkowego w sprawie określenia [REDAKTOWANE] wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2008 rok było złożenie przez podatnika w dniu 31 maja 2010r. wniosku o stwierdzenie nadpłaty w podatku dochodowym od osób fizycznych za ten rok w kwocie 9.629,00 zł, wynikającej ze złożonej wraz z przedmiotowym wnioskiem korekty zeznania PIT-36L za 2008 rok.

Uzasadniając złożony wniosek podatnik wskazał, że w prowadzonej za ten rok dokumentacji podatkowej popełniono błędy w zarachowaniu różnic kursowych zarówno po stronie przychodów jak i kosztów uzyskania przychodów, co w konsekwencji spowodowało określenie wysokości zobowiązania podatkowego w złożonym za 2008 rok zeznaniu PIT-36L w nieprawidłowej wysokości.

Wstępna analiza przez organ podatkowy I instancji załączonych do wniosku o stwierdzenie nadpłaty dokumentów wzbudziła po stronie organu podatkowego wątpliwości co do prawidłowości danych zawartych w złożonej przez podatnika korekcie zeznania PIT-36L za 2008 r.

W związku z powyższym Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach postanowieniem z dnia 19 lipca 2010 r. Znak: PDPFD/411-34/10 wszczął postępowanie podatkowe w sprawie określenia [REDAKTOWANE] wysokości zobowiązania podatkowego za ten rok.

Jednakże z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wynika, że postępowanie podatkowe w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone z naruszeniem reguł określonych w art. 122 i 187 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 122 Ordynacji podatkowej w toku postępowania organy podatkowe mają obowiązek podejmować wszelkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, z kolei zgodnie z art. 187 § 1 tej ustawy, organ podatkowy jest obowiązany zebrać i w sposób wyczerpujący rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Przepisy powyższe wyrażają fundamentalną dla postępowania podatkowego zasadę prawdy obiektywnej. Wynika z niej, iż organ podatkowy powinien:

- po pierwsze, podjąć ciąg czynności procesowych mających na celu zebranie całego materiału dowodowego,
- po drugie, wyczerpująco rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

Przez materiał dowodowy należy rozumieć ogół dowodów, których zebranie jest konieczne dla dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, w zakresie objętym przedmiotem jej rozstrzygnięcia.

Powyższa zasada prawdy obiektywnej jest zasadą generalną i bezwzględną, co oznacza, iż organ podatkowy powinien w każdym postępowaniu podatkowym dążyć do ustalenia stanu faktycznego sprawy zgodnego z rzeczywistością.

Tymczasem z akt sprawy wynika, że Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach nie przeprowadził żadnego postępowania dowodowego, za wyjątkiem

weryfikacji różnic kursowych, w celu zweryfikowania, czy wysokość przychodów i kosztów zaewidencjonowana przez [REDAKTOWANE] w podatkowej księdze przychodów i rozchodów jest rzeczywistą wartością przychodów uzyskanych w 2008r. z tej działalności i rzeczywistą wartością poniesionych kosztów, ograniczając się do porównania zapisów w podatkowej księdze przychodów i rozchodów z okazanymi przez podatnika dokumentami źródłowymi, na podstawie których wpisy były dokonywane.

Jednakże z tak przeprowadzonego postępowania nie wynika, czy przychody i koszty wykazane w podatkowej księdze przychodów i rozchodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej przez [REDAKTOWANE] są zgodne ze stanem faktycznym oraz czy zaksięgowane wydatki mają związek z uzyskanym przez [REDAKTOWANE] przychodem, wynika jedynie, iż zapisy te są zgodne z okazanymi dowodami źródłowymi.

W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę, organ podatkowy I instancji przeprowadzi rzetelne postępowanie dowodowe, w toku którego zbada wszystkie okoliczności wynikające z dokumentacji podatkowej [REDAKTOWANE], które mają wpływ na określenie wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym od osób fizycznych za 2008r.

Przede wszystkim należy ustalić, czy podatnik dokonał skutecznie wyboru opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.). W aktach sprawy nie ma bowiem oświadczenia podatnika o wyborze tego sposobu opodatkowania, ani też informacji organu podatkowego o złożeniu takiego oświadczenia przez podatnika i dacie jego złożenia. Ustalenie zaś tych okoliczności jest kluczowe dla określenia wysokości zobowiązania podatkowego w podatku dochodowym za ten rok.

Zgodnie bowiem z art. 9a ust. 2 ww. ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 3, mogą wybrać sposób opodatkowania dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej na zasadach określonych w art. 30c. W tym przypadku są obowiązani do złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego do dnia 20 stycznia roku podatkowego pisemnego oświadczenia o wyborze tego sposobu opodatkowania, a jeżeli podatnik rozpoczyna prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej w trakcie roku podatkowego - do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia tej działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu.

W związku z powyższym w toku ponownego rozpatrzenia sprawy okoliczność ta wymaga rzetelnego wyjaśnienia. W przypadku złożenia przez [REDAKTOWANE] oświadczenia o wyborze ww. metody opodatkowania, oświadczenie to należy włączyć do akt sprawy.

Ponadto do akt sprawy należy włączyć zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej wydane dla [REDAKTOWANE], albowiem dokumentu tego w aktach brak, co uniemożliwia weryfikację podstawowych okoliczności

prowadzonej przez podatnika działalności, tj. przedmiotu działalności i miejsca jej prowadzenia.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie wynika, że w rozpatrywanym roku podatkowym głównym przedmiotem działalności gospodarczej prowadzonej przez [REDAKTED] był handel akcesoriami i częściami zamiennymi do samochodów. Znaczną część towaru podatnik sprowadzał z Chin, dokonując m.in. zakupów od [REDAKTED]

Z akt sprawy wynika, że organ podatkowy I instancji w ogóle nie badał okoliczności współpracy [REDAKTED] z kontrahentami z Chin. W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę, należy zwrócić się do podatnika o wyjaśnienie w jaki sposób współpraca ta została nawiązana, jak były składane zamówienia, a także o przedłożenie przetłumaczonych na język polski umów zawartych z tymi kontrahentami.

Ponadto z akt sprawy wynika, że na terenie kraju głównym dostawcą towarów dla [REDAKTED] była firma [REDAKTED]

Również transakcje zawarte pomiędzy [REDAKTED] a ww. firmą [REDAKTED] wymagają dokładnego zbadania, albowiem z akt sprawy wynika, że okoliczności tej współpracy nie zostały w sposób wyczerpujący wyjaśnione. W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę, organ podatkowy I instancji zwróci się do podatnika o wyjaśnienie, kiedy współpraca z ww. firmą została nawiązana, czy pomiędzy ww. firmami została zawarta na piśmie umowa o współpracy, w jaki sposób były składane zamówienia. Celem rzetelnego wyjaśniania transakcji zawartych pomiędzy ww. firmami zasadne byłoby przeprowadzenie kontroli w firmie [REDAKTED]

Należy także ustalić, kto odbierał zakupiony towar, czy [REDAKTED] osobiście, czy też inne osoby w imieniu podatnika, w jaki sposób towar był transportowany.

Z dokumentacji podatkowej firmy [REDAKTED] wynika, że głównym odbiorcą towaru oferowanego przez podatnika była [REDAKTED] z siedzibą w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] (ok. 80% przychodów uzyskanych w 2008 r.). Również transakcje zawarte pomiędzy [REDAKTED] a ww. [REDAKTED] wymagają rzetelnego wyjaśnienia, w szczególności poprzez przeprowadzenie kontroli podatkowej w [REDAKTED]. Wyjaśniając powyższą okoliczność należy ustalić czy pomiędzy ww. podmiotami gospodarczymi została zawarta umowa o współpracy, co było przedmiotem działalności spółki [REDAKTED] w jakim celu

nabywała części samochodowe od podatnika, w jaki sposób wykorzystywała je w prowadzonej działalności gospodarczej.

Z akt sprawy wynika, że [REDAKTED] działalność gospodarczą w ramach firmy [REDAKTED] wykonywał w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED], a zatem w tym samym miejscu, w którym mieściła się [REDAKTED], będąca głównym odbiorcą oferowanego przez podatnika towaru.

W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę należy ustalić, gdzie pod ww. adresem [REDAKTED] prowadził działalność w ramach [REDAKTED] (wydzielona część placu, najem lokalu). Należy także zwrócić się do podatnika o okazanie tytułu prawnego na podstawie którego wykonywał działalność w [REDAKTED] przy ul. [REDAKTED] oraz ustalić czy w związku z wykonywaniem działalności pod ww. adresem podatnik uiszczal opłaty.

Wyjaśnienia wymaga także, co było przedmiotem umowy leasingu z dnia 20 maja 2008 r. Nr 14234/GI zawartej pomiędzy [REDAKTED] a [REDAKTED], w aktach sprawy nie ma bowiem żadnych informacji w tym przedmiocie.

W podatkowej księdze przychodów i rozchodów, pod datą 2 sierpnia 2008 r. podatnik zaksięgował wydatek poniesiony z tytułu zakupu towarów na kwotę 9.564,26 zł wynikający z FA VAT Nr 4892/08/02 z dnia 12 sierpnia 2008 r. wystawionej przez [REDAKTED] z siedzibą w [REDAKTED] dla [REDAKTED].

W związku z powyższym należy zwrócić się do podatnika o wyjaśnienie, dlaczego w podatkowej księdze przychodów i rozchodów zaksięgował koszt zakupu towarów obcego podmiotu gospodarczego.

Z akt sprawy wynika, że [REDAKTED] zawarł umowę dzierżawy z [REDAKTED] ul. [REDAKTED], z tytułu której uiszczal czynsz dzierżawny w wysokości 819,67 zł miesięcznie. Jednakże w aktach sprawy nie ma żadnych informacji, co było przedmiotem tej umowy, na jaki okres została zawarta, nie ma również przedmiotowej umowy.

W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę, organ podatkowy I instancji zwróci się do podatnika o przedłożenie umowy dzierżawy zawartej pomiędzy [REDAKTED] i [REDAKTED]. Należy ustalić co było przedmiotem tej umowy, a następnie ocenić jej związek z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą. Celem ustalenia wszystkich okoliczności współpracy pomiędzy ww. firmami zasadne byłoby również przeprowadzenie kontroli podatkowej w [REDAKTED].

Z akt sprawy wynika, że [REDAKTED] zawarł umowę dzierżawy samochodu o nr rej. [REDAKTED] z [REDAKTED]. Również tej umowy nie ma w aktach sprawy. W związku z powyższym, rozpatrując ponownie sprawę, organ podatkowy I instancji zwróci się do podatnika o przedłożenie umowy dzierżawy

ww. samochodu. Należy także ustalić jaki tytuł prawny do ww. samochodu posiadał [REDAKTOWANE].

Do akt sprawy należy włączyć również dowody zakupu IVECO Turbo Daily oraz Citroena HYMER [REDAKTOWANE] wpisanych do ewidencji środków trwałych.

Należy także ustalić, na podstawie jakiego tytułu prawnego [REDAKTOWANE] użytkował samochód MITSUBISHI OUTLANDER o nr rej. [REDAKTOWANE], albowiem w podatkowej księdze przychodów i rozchodów zaksięgował wydatki dot. zakupu paliwa do tego samochodu. Po wyjaśnieniu powyższej okoliczności i ustaleniu w jaki sposób podatnik wykorzystywał ten samochód w działalności gospodarczej, organ podatkowy I instancji oceni zasadność zaliczenia przez podatnika do kosztów uzyskania przychodów wydatków z tytułu eksploatacji ww. samochodu.

Ponadto z akt sprawy wynika, że wpisany do ewidencji środków trwałych samochód Citroen HYMER [REDAKTOWANE], opisany w ewidencji jako samochód osobowy był w rzeczywistości samochodem kempingowym, co wynika z faktury sprzedaży tego samochodu (vide faktura VAT-MARŻA Nr 01/12/2008 z dnia 9 grudnia 2008r.)

Wobec powyższego, rozpatrując ponownie sprawę, Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach zwróci się do podatnika o okazanie dokumentów, na podstawie których będzie można ustalić rodzaj tego samochodu.

W razie gdyby okazało się, iż ww. samochód, wbrew opisowi dokonaneemu w ewidencji środków trwałych, był samochodem kempingowym, należy zwrócić się do podatnika o wyjaśnienie, w jaki sposób wykorzystywał ww. samochód w prowadzonej działalności gospodarczej. Po wyjaśnieniu powyższych okoliczności organ podatkowy I instancji oceni zasadność zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów odpisów amortyzacyjnych od tego samochodu oraz zaliczenia do przychodów działalności gospodarczej przychodu uzyskanego z tytułu sprzedaży ww. samochodu.

Powyższe wskazówki nie ograniczają zakresu czynności Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w Gliwicach, który w trakcie ponownego postępowania podejmie wszelkie konieczne działania celem dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i jej załatwienia, zgodnie z wyrażoną w art. 122 Ordynacji podatkowej zasadą prawdy obiektywnej.

W związku z tym ustosunkowanie się w postępowaniu odwoławczym do poszczególnych zarzutów podniesionych w odwołaniu byłoby przedwczesne, zgodnie bowiem z zasadą prawdy obiektywnej (art. 122 O.p.) i zasadą dwuinstancyjności postępowania podatkowego (art. 127 O.p.), analizie organu odwoławczego podlega sprawa rozstrzygnięta zaskarżoną decyzją w jej całokształcie, nie zaś jedynie kwestie sporne w sprawie.

Konkludując, należy stwierdzić, że aby dokonać w przedmiotowej sprawie oceny prawidłowości ustalenia stanu faktycznego, Dyrektor Izby Skarbowej

w Katowicach musiałyby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające albo w całości, albo w znacznej części, a do tego nie jest uprawniony, nie mieści się to w jego kompetencji.

W tej sytuacji orzeczono jak w rozstrzygnięciu decyzji.

Decyzja niniejsza na mocy art. 143 Ordynacji podatkowej została wydana z upoważnienia Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach.

W myśl art. 128 Ordynacji podatkowej decyzja jest ostateczna.

Na decyzję tę służy stronie skarga, którą zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) wnosi się w dwóch egzemplarzach, za pośrednictwem Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach, do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Otrzymują:

① Joanna Thiel -
pełnomocnik [REDACTED]
ul. Powstańców 6
44-145 Pilchowice

ż. Naczelnik Drugiego Urzędu Skarbowego
w Gliwicach

ż. a/a

Z up. DYREKTORA
IZBY SKARBOWEJ
mgr DARIUSZ WIDERA
Kierownik Oddziału